

хме, че селото се разшавало и zelo да бѣга съ колата си къмъ градътъ, развивахъ се людетѣ му, завпрѣгахъ волюетѣ въ колата си, залайватъ селскитѣ кучета, писковатъ женитѣ съ дѣцата; щенъ не щенъ страхотия голѣма, що да се прави, щемъ не щемъ ще бѣгаме, че не ни оставятъ и тука на мира.

Попитахъ учителя, кое здание е запалено? — Той ми отговори, на тѣхния непримиримъ врагъ турчина на Дай Мехмедъ чифлика. Ами този турчинъ тука ли е или избѣгналъ? — Побѣгна, ми каза той, съ сина си Мустафата, че отишълъ отъ неволя да събира турци за да нападнѣтъ селото ни и да го изгорятъ. Тѣзи пушки сж сега противъ него хвърлени, страшно е да не ни направятъ нѣкоя игра, да ни избиятъ турцитѣ сега прѣзъ нощта. Панастина, азъ видѣхъ единъ пожаръ на истокъ отъ селото при насъ близу, нъ всички веке се отправихъ съ колата и добитѣка си къмъ село Арабаджиево, щото другаря ми и той впрегнѣ колата си съ неговитѣ родини и трѣгнахме прѣзъ нощта по тихата и ясна мѣсячина свѣтлина съ товарѣтъ си на грѣба. Тука отъ само себе си се разбира, че Дай Мехмедъ съ сина си Мустафата, не могълъ дѣйствиелно да се промѣкне помежду такъво опасно за него врѣме съ другаритѣ си турци и да нападне на селото си Топракъ-Хисаръ; защото турцитѣ въ такъвизъ врѣмена нощъ не нападатъ ако сж малко, или пакъ ако и да нападатъ, не отричамъ, спорѣдъ обстоятелствата, нъ се виждаше, че той самъ нѣмаше да запали своитѣ къщи на чифлика си, отъ колкото на българетѣ, както тука станѣ. Разбира се, че нѣкои отъ българетѣ да дадѣтъ по-голѣмо значение на общитѣ страхъ и по-лесно да искарать стекнитѣ се селяне отъ това село на вѣнъ, нарочно сж скроили този планъ още по-отъ рано; та запалихъ тамъ зданието и хвърлихъ нѣколко пушки, каквото тѣй да стрѣснатъ и уплашатъ отпустяжнитѣ се заспали людѣ, на които да дадѣтъ причина съ врѣме да избѣгнѣтъ къмъ градѣтъ, види се, нарочно избрахъ по срѣднощъ това врѣме и положихъ плана си въ дѣйствиѣ; инакъ бѣхъ турцитѣ нападнали, явно бѣше, че щѣше да се произведе една